ते गजा गिरिसङ्काशाः चरन्तो रुधिरं बहु । भीमसेनस्य गदया भिन्नमस्तकपिण्डकाः । पतन्ति द्विरदा भूमौ वज्रघाता दिवाचलाः ।

गजानश्वान्रथांश्चैव पातयामास पाण्डवः । पदातींश्च रथांश्चैव न्यवधीदर्जुनो गजः ।

गोपालइव दण्डेन यथा पशुगणान्वने । चालयन्रथ नागांश्च सञ्चचाल वृकोदरः ।

॥ वैशम्पायन उवाच ॥ भारद्वाजप्रियं कर्त्तुमुद्यतः फाल्गुनस्तदा । पार्षतं शरजालेन विपन्नागात्स पाण्डवः ।

हयौघांश्च रथौघांश्च गजौघांश्च समन्ततः । पातयन्समरे राजन्युगान्ताग्निरिव ज्वलन् । ५४७५

ततस्ते हन्यमाना वै पाञ्चालाः सृञ्जयास्तथा । शरैर्नानाविधैस्तूर्णं पार्थं संछाद्य सर्व्वशः

सिंहनादं मुखैः कृत्वा समयुध्यन्त पाण्डवं । तद्युद्धमभवद्घोरं सुमहाद्भुतदर्शनं । सिंहनादस्वनं श्रुत्वा नामृष्यत्पाकशासनिः ।

ततः किरीटी सहसा पाञ्चालान्समरेऽद्रवत् । छादयन्निषुजालेन महता मोहयन्निव ।

शीघ्रमभ्यस्यतो बाणान्सन्दधानस्य चानिशं । नान्तरं ददृशे किञ्चित्कौन्तेयस्य यशस्विनः ।

सिंहनादश्च सञ्जज्ञे साधुशब्देन मिश्रितः । ततः पाञ्चालराजस्तु तथासत्यजिता सह । ५४८०

त्वरमाणोऽभिदुद्राव महेन्द्रं शम्बरो यथा । महता शरवर्षेण पार्थः पाञ्चालमावृणोत् ।

ततो हलहलाशब्द आसीत्पाञ्चालके बले । जिघृक्षति महासिंहो गजानामिव यूथपं ।

दृष्ट्वा पार्थं तदायान्तं सत्यजित्सत्यविक्रमः । पाञ्चालं वै परिप्रेप्सुर्द्धनञ्जयमदुद्रुवत् ।

ततस्त्वर्जुनपाञ्चालौ युद्धाय समुपागतौ । व्यक्षोभयेतां तौ सैन्यमिन्द्रवैरोचनाविव ।

ततः सत्यजितं पार्थो दशभिर्मर्म्मभेदिभिः । विव्याध बलवद्गाढं तदद्भुतमिवाभवत् । ५४८५

ततः शरशतैः पार्थं पाञ्चालः शीघ्रमार्द्दयत् । पार्थस्तु शरवर्षेण छाद्यमानो महारथः ।

वेगं चक्रे महावेगो धनुर्ज्यामवमृज्य च । ततः सत्यजितश्चापं च्छित्त्वा राजानमभ्ययात् ।

अथान्यद्धनुरादाय सत्यजिद्वेगवत्तरं । साश्वं ससूतं सरथं पार्थं विव्याध सत्वरः ।

स तं न मम्रृषे पार्थः पाञ्चालेनार्द्दितो युधि । ततस्तस्य विनाशार्थं सत्वरं व्यसृजच्छरान् ।

हयान्ध्वजं धनुर्मुष्टिमुभौ तौ पार्ष्णिसारथी । स तथाभिद्यमानेषु कार्मुकेषु पुनःपुनः । ५४९०

हयेषु विनियुक्तेषु विमुखोऽभवदाहवे । स सत्यजितमालोक्य तथा विमुखमाहवे ।

वेगेन महता राजन्नभ्यवर्षत पाण्डवं । तदा चक्रे महद्युद्धमर्जुनो जयतांवर ।

तस्यपार्थोधनुश्छित्वा ध्वजञ्चोर्व्यामपातयत् । पञ्चभिस्तस्य विव्याध हयान् सूतञ्च शायकैः ।

तत उत्सृज्य तच्चापमाददानं शरावरं । खड्गमुद्धृत्य कौन्तेयः सिंहनादमथाऽकरोत् ।

पाञ्चालस्य रथस्येषामाभुत्य सहसाऽपतत् । ५४९५

पाञ्चालरथमास्थाय अविचस्तो धनञ्जयः । विक्षोभ्याम्भोनिधिं पार्थस्तं नागमिव सोऽग्रहीत् ।

ततस्तु सर्व्वपाञ्चाला विद्रवन्ति दिशो दश ।

दर्शयन्सर्व्वसैन्यानां सबाहोर्बलमात्मनः । सिंहनादस्वनं कृत्वा निर्जगाम धनञ्जयः ।